

Двадесетогодишњица седамдесетосмодневне НАТО агресије („Племенити наковањ“, *No ble*

Anvil

) на нашу земљу подстиче и на размишљање о односу морала (етике) и права. Морала као система вредности сатканог од: исправног, праведног, савесног, истинитог или поштеног, и права које чине важеће и обавезујуће норме понашања иза којих стоји државна сила. У погледу легалитета (законитости) НАТО агресије право је на нашој страни – она је тешко брањива јер смо нападнути без донете одлуке која би била заснована на међународном праву. Сви знамо да обавезна одлука Савета безбедности УН којом би се одобрио напад на Југославију није никада донета. Са овом противправношћу се, вољно или невољно, морају сложити и они који су агресију извршили (26 НАТО држава) и они у чију је корист учињена (Албанци са Космета).

Али у погледу моралности НАТО агресије - која, апсурда ли, у кодном имену има моралну вредност племенитости: „Савезничка снага“ „племенитог наковња“ - оцена није ни приближна. Велика већина наших грађана ће рећи да је НАТО агресија супротна моралним вредностима, док скоро сви Албанци са Космета сматрају ту „кампању“ исправном и праведном, а таквом је објашњавају и званичници НАТО држава. Нису ли онда право и морал постојано супростављени феномени (системи вредности), а НАТО агресија из '99. речит пример њиховог сукоба?

Последице "Племенитог наковна"

Пише: Слободан Орловић
уторак, 02 април 2019 02:11

